

[Dorit Myltoft]

medansvar, dels hver for sig, men også samlet. Med hensyn til det handelspolitiske er det klart i de baltiske stater interesse at udvikle landene i regionen mest muligt både til intern glæde og i forhold til de øvrige regioner i Europa. I forhold til det kulturelle og samfundsmæssige er det klart i dansk interesse som et lille demokratisk land med nordisk tradition at have forbundsfæller så mange steder omkring os som muligt, og her er de små stater i Baltikum naturligvis oplagte muligheder.

Der må gøres en målrettet indsats for genopbygning af de tre landes økonomi, erhvervsliv, infrastruktur etc. I stedet for at sprede vores hjælpeprogrammer til næsten alle lande bør vi koncentrere os om bestemte lande og måske endda om bestemte opgaver ved at dele den totale opgave mellem alle lande, sådan at der kan nås en mere konkret effekt. Netop de tre baltiske landes landbrugsstruktur vil være velegnet for en dansk og nordisk indsats.

De tre stater er i en vanskelig energiforsyningsituation med afhængighed af russiske leverancer og af et farligt atomkraftværk. Der er alene på dette område mange og vigtige opgaver at gå i gang med.

I alle initiativer er det særdeles vigtigt, at gennemførelsen sker på de baltiske stater betingelser, dvs. ud fra deres ønsker og behov og i en form, der respekterer disse stater traditioner og særlige forhold. Det må således indgå i initiativerne at tage hensyn til de befolkningsmæssige minoriteter i landene.

De folkelige aktiviteter udgør en vigtig faktor i et udviklet samarbejde. Derfor skal der ske opmuntring til flest mulige kontakter på græsrodsplan, og det skal undersøges, hvorledes sådanne kontakter kan støttes ad praktisk vej. Ofte vil beskedne støtteforanstaltninger via den folkelige indsats resultere i bemærkelsesværdigt omfattende aktiviteter, som et offentligt system ikke kan præstere magen til.

Af andre punkter fra redegørelsen vil jeg nævne, at Nordisk Råds parlamentarikere via budgetudvalget har levet op til det ansvar, der ligger i at prioritere inden for en fastlagt budgetramme. Dette tegner godt for seriositeten i det nordiske arbejde.

Sluttelig vil jeg sige, at når vi fremhæver de fælles nordiske værdinormer, nævner vi en velfærdsstat præget af bl.a. solidaritet, demokrati, et højt uddannelsesniveau og miljøbevidsthed,

men for mig at se står vi i en alvorlig fare for at miste vor særlige kulturelle egenart, hvis det ikke lykkes os at vise vej til at løse problemet med den store arbejdsløshed. For mig at se drejer det sig dybest set om at sikre hvert enkelt menneskes ret til at være nyttig og værdsat i sit samfund. Det er den udfordring, vi er fælles om.

Det Radikale Venstre ser frem til debatten på Ålandsøerne.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti siger også tak for redegørelsen. Som det er sagt før, lægger den jo ikke op til den store dramatik, men det er altid rart, inden man skal i gang med selve samlingerne, at få snakket lidt om det, der rører sig dér.

Når man tænker på Norden, kan det være forskellige billeder, man har: Et lidt romantisk billede af fem vilde svaner, der slog sig ned, så vi blev placeret lige præcis, hvor vi skulle, eller et billede, hvor vi nok kommer hinanden ved, men har det ligesom søskende; der er ting, vi i hvert fald ikke kan enes om.

Men hvad er realiteterne omkring Norden og det nordiske samarbejde? Det er jo, at vi på mange måder har noget fælles. I udlandet ved man ikke altid præcis, hvor Danmark er, og hvad Danmark er, men man ved noget om, at der ligger en klump lande deroppe nordpå, som har noget til fælles. Jeg tror, at det, der er væsentligt og vigtigt, er, at vi finder frem til de ting, vi kan samarbejde om.

I den samling, vi skal have på Ålandsøerne, er udenrigspolitikken kommet med som noget nyt. På grund af Finlands forhold har det tidligere været umuligt eller i hvert fald vanskeligt at diskutere det.

Det, der er gået igen i debatten her, og som sikkert også vil gøre det på Ålandsøerne, er jo spørgsmålet om de nære områder til Norden, særlig omkring Østersøen. Når man begynder at snakke om det, kommer man jo straks ind på bl.a. miljøpolitik. Når man diskuterer miljø, siger man hele tiden, at det er klart, at miljø ikke er noget, man kan diskutere i ét land alene, fordi vi er så afhængige af hinanden. Vi har sagt igennem årene herinde, at skal vi gøre noget virkelig effektivt ved f.eks. vores farvande, så må vi have Østersølandene med, de lande, som i høj grad bidrager til forureningen af bl.a. Østersøen.